

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 13 юни 2002 година

за създаване на Европейска мрежа на точки за контакт, по отношение на лицата, отговорни за геноцид, престъпления срещу човечеството и военни престъпления

(2002/494/ПВР)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид дял VI на Договора за Европейски съюз, и по-специално член 30 и член 34, параграф 2, буква в) от него,

като взе предвид инициативата на Кралство Нидерландия¹,

като взе предвид становището на Европейския парламент²,

като има предвид, че:

- (1) Международните наказателни трибунали за Бивша Югославия и за Руанда от 1995 г. насам разследват, преследват и довеждат на съд случаи на нарушаване на законите и обичаите на войната, на геноцид и престъпления срещу човечеството.
- (2) В Римския статут на Международния наказателен съд, приет на 17 юли 1998 г., се изтъква, че най-тежките престъпления срещу цялата международна общност, а именно геноцидът, престъпленията срещу човечеството и военните престъпления, не могат да останат ненаказани, а трябва да им се противодейства ефективно чрез мерки на национално равнище и засилване на международното сътрудничество.
- (3) Римският статут напомня, че е задължение на всяка държава да предприеме наказателно производство спрямо лицата, които са отговорни за такъв вид международни престъпления.
- (4) Римският статут напомня, че Международния наказателен съд трябва да е допълващ спрямо националните наказателни юрисдикции.
- (5) Всички държави-членки на Европейския съюз са подписали и ратифицирали Римския статут на Международния наказателен съд.
- (6) Разследването и наказателното преследване, както и размяната на информация по случаи на геноцид, престъпления срещу човечеството и военни престъпления остава отговорност на националните органи, освен когато тези деяния не попадат в обхвата на международноправните разпоредби.
- (7) Държавите-членки се противопоставят на лица, които са били замесени в такъв вид престъпления, и които търсят убежище в границите на Европейския съюз.

---

¹ ОВ С 295, 20.10.2001 г., стр. 7.

² Прието на 9 април 2002 г. (все още не публикувано в *Официален вестник*).

- (8) Ефективността на националните действия за разследване и наказателно преследване на тези престъпления зависи до голяма степен от активното сътрудничество между различните органи, които работят за борбата срещу тези деяния.
- (9) Особено важно е заинтересованите органи на държавите, които са страни по Римския статут на Международния наказателен съд, в това число и държави-членки на Европейския съюз, да установят помежду си тясно сътрудничество в тази област.
- (10) За насърчаване на активното сътрудничество би било удачно държавите-членки да приемат разпоредби, които позволяват на централните и специализираните точки за контакт да контактуват пряко помежду си.
- (11) Едно тясно сътрудничество между звената за контакт може да осигури по-пълна информация за въвлечените в този вид престъпления лица, и по-специално за това в кои държави-членки те са вече предмет на разследване.
- (12) В Съвместна позиция 2001/443/ОВППС на Съвета от 11 юни 2001 г. относно Международния наказателен съд³ държавите-членки заявиха, че престъпленията които попадат в юрисдикцията на Международния наказателен съд, представляват загриженост за всички държави-членки, които са решени да си сътрудничат, не само за предотвратяване на тези престъпления, но и да се сложи край на фактичката безнаказаност на техните извършители.
- (13) Настоящото решение няма действие по отношение на конвенции, споразумения и договорености за взаимопомощ по наказателноправни въпроси между съдебните органи,

РЕШИ:

Член 1

Определяне и нотификация на точките за контакт

1. Всяка държава-членка посочва точката за контакт за обмен на информация относно разследвания по случаи на геноцид, престъпления срещу човечеството и военни престъпления, така както са определени в членове 6, 7 и 8 от Римския статут на Международния наказателен съд от 17 юли 1998 г.
2. Всяка държава-членка нотифицира генералния секретариат на Съвета за своята точка за контакт, по смисъла на настоящото решение. Генералният секретариат гарантира, че тази нотификация е предадена на останалите държави-членки и ги информира за всички промени в тези нотификации.

Член 2

---

³ ОВ L 155, 12.6.2001 г., стр. 19.

Събиране и обмен на информация

1. Точките за контакт имат задача да предоставят, при поискване и в съответствие с действащото национално законодателство и съответните договорености между държавите-членки, всяка налична информация, която може да бъде полезна за целите на разследвания по член 1, параграф 1 при случаи на геноцид, престъпления срещу човечеството и военни престъпления, както и да улесняват сътрудничеството с компетентните национални органи.

2. В рамките на приложимото национално законодателство, точките за контакт могат да обменят подходяща информация и без специално искане.

Член 3

Информирание на Европейския парламент

Съветът информира Европейския парламент за работата и ефикасността на Европейската мрежа на точките за контакт в рамките на годишното обсъждане, което се провежда от Парламента в съответствие с член 39 от Договора.

Член 4

Прилагане

Държавите-членки гарантират, че са в състояние да си сътрудничат пълноценно, в съответствие с разпоредбите на настоящото решение не по-късно от една година след влизането му в сила.

Член 5

Влизане в сила

Настоящото решение влиза в сила от деня на приемането му.

Съставено в Люксембург на 13 юни 2002 година.

За Съвета:
Председател
M.Rajoy Brey